

Návrhový a evidenční list nemateriálního statku tradiční lidové kultury

k zápisu do Krajského seznamu nemateriálních statků

tradiční lidové kultury hlavního města Prahy

A. IDENTIFIKACE NAVRHOVANÉHO STATKU

1. Název statku navrhovaného k zápisu do Seznamu:

Tradice českého loutkářství v Praze

2. Periodicita projevu statku:

Pražské stálé loutkové scény (Umělecká scéna Říše loutek, Divadlo Minor, Jiskra, Zvoneček, Divadlo Spejbla a Hurvínka apod.) hrají pravidelně od podzimu do jara představení určené především rodinným návštěvám. Nezávislé soubory hrají podle možností v průběhu celého roku včetně letního festivalového provozu, specifickým celoročním jevem na pomezí sociální práce je např. činnost spolku Loutky v nemocnici.

3. Stručný popis statku:¹

České loutkářství představuje nehmotný kulturní statek – v národním jazyce provozované loutkové divadlo ve všech svých historických podobách a rozmanitých projevech. Ve shodě s Úmluvou o zachování nemateriálního kulturního dědictví je možné jej považovat za jev lidového interpretačního umění. Za celou dobu své existence je uznáváno jako významný kulturní a společenský fenomén. Tento původně umělý produkt kočovných loutkářů, kteří k nám přicházeli ze zahraničí, se v českém prostředí masově rozšířil. Této tradici významně napomohl fakt, že se čeští marionetáři, hrající česky, stali součástí národně emancipačního procesu. Posléze ve formě spolkového divadla bylo loutkářství projevem formování občanské společnosti. Marionetové divadlo, jakožto interpretační umění, je v českém prostředí neodmyslitelně spojeno také s profesionální i lidovou výtvarnou tvorbou (řezba, omalování, kostýmování loutek, malba dekorací). Pro masové rozšíření loutkového divadla u nás vznikly mimořádné podmínky. Fenoménem se stalo tzv. rodinné loutkové divadlo. Prototypy stolních scén, dekorací, loutek navrhovali uznávaní malíři, od poslední třetiny 19. století byly vydávány repertoárové sešity. Od této doby se loutkové divadlo kontinuálně rozvíjí a předává se generačně. Tradice loutkového divadla se projevuje ve dvou

¹ Stručný popis statku obsahuje vlastní popis statku, stupeň autenticity, historický přehled vývoje statku, popis jeho funkcí, užití materiály a technologie apod.

vzájemně se ovlivňujících a prostupujících liniích – lidové (amatérské loutkářství ve všech aspektech) a profesionální (statutární divadla, nezávislé scény, sólisté, často i kočující) - a je permanentně modifikována originálními tvůrčími snahami, trendy a experimenty. Ve všech etapách a formách vývoje českého loutkářství hrálo specifickou roli hlavní město Praha, odkud, zejména ve 20. století, získávalo české loutkářství nezbytné umělecké impulsy, zajišťující jeho životnost. Blíže v podrobném popisu statku – příloha č. 1.

4. Zeměpisná lokalizace výskytu statku:²

Loutkářství jako fenomén je a historicky bylo rozšířeno na celém území Čech, Moravy a Slezska. Přehled souborů působících v Praze dokládá příloha č. 3.

5. Identifikace nositele statku:

Nositeli statku jsou de facto všechny loutkářské soubory, ať už občanská sdružení, spolky, příspěvkové organizace, obecně prospěšné společnosti, podnikatelské subjekty či ochotníci, stejně jako pořadatelé přehlídek loutkového divadla, výrobci loutek apod. Vzhledem k faktu, že zápis Tradice českého loutkářství v Praze je ex post předstupněm zápisu do celostátního Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury ČR, a tomuto seznamu poskytlo svůj souhlas se zápisem a redokumentací 13 pražských divadelních souborů a podporu České středisko UNIMA, Sdružení profesionálních loutkářů či NIPOS, lze vztáhnout jejich svobodný a informovaný souhlas rovněž k zápisu do krajského seznamu hlavního města Prahy. Viz příloha 1c evidenčního listu Českého loutkářství na Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury ČR, zde příloha č. 4.

a) je-li jím fyzická osoba:

b) je-li jím právnická osoba:

Viz příloha 1c evidenčního listu Českého loutkářství na Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury ČR, zde příloha č. 4.

6. Souhlas nositele/nositelů statku s periodickou redokumentací:

Viz příloha 1c evidenčního listu Českého loutkářství na Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury ČR, zde příloha č. 4.

Nositel/nositelé statku souhlasí s periodickou redokumentací statku prováděnou Muzeem hlavního města Prahy zpravidla jednou za pět let. Svým podpisem se zavazuje/zavazují, že pokud dojde k jakýmkoliv změnám v identifikačních údajích uvedených v bodě 5, neprodleně tuto skutečnost ohlásí hlavnímu městu Praze – Magistrátu hlavního města Prahy a Muzeu hlavního města Prahy.

Datum a podpis:

Datum a podpis:

² Kraj (kraje), okres (okresy), obec (obce), část obce. Pokud se statek vyskytuje na území více států, je třeba je výslovně uvést.

7. Autor statku, je-li znám:
Autor statku není znám
8. Souhlas autora statku s užitím statku pro účely vedení Seznamu a jeho zveřejnění:
Autor statku není znám
9. Časové zařazení statku:
<p>Počátek vývoje loutkového divadla v Čechách a na Moravě spadá do druhé poloviny 18. století. Nejstarší známý český loutkář Jan Jiří Brát ze Studnice u Náchoda začal hrát s loutkami asi v 60. letech 18. století, i když nelze vyloučit i nějaké jeho předchůdce. Výrazný rozvoj loutkářství nastal koncem 18. století a začátkem 19. století, kdy se postupně stabilizoval inscenační styl kočovných marionetářů i základ jejich repertoáru. Tento typický styl i repertoár si tradiční marionetáři uchovali v podstatě do poloviny 20. století.</p> <p>Již koncem 19. století a na začátku století 20. však nastává nová vývojová etapa, pro kterou je charakteristická činnost loutkářských ochotníků a vzrůstající význam městských center. Rozvíjely se jednak scény spolkové a školní a vedle nich také divadla rodinná. Objevilo se několik pražských souborů, které svou uměleckou úrovní měly klíčový význam pro formování moderního českého loutkářství (Umělecká scéna Říše loutek, Loutkové divadlo Umělecké výchovy, Umělecká loutková scéna).</p> <p>Třetí vývojová etapa souvisí se společenskými a kulturními změnami po druhé světové válce a její charakter je v celé republice dán novým kontroverzním divadelním zákonem z roku 1948, na jehož základě se všechny amatérské soubory musely začlenit do rámce společenských organizací (např. ROH, ČSM, JZD aj), některé byly „profesionalizovány“ a staly se součástí nové sítě státních institucionálních divadel. Jednalo se o politickou direktivu vnucující veškeré tvorbě styl „socialistického realismu“. Současně počátkem 50. let došlo k rozpuštění všech spolků.</p> <p>I když mluvíme o třech vývojových etapách, je naprosto zřejmá kontinuita tohoto divadelního fenoménu, jak se projevuje ve vztahu k loutce, v řezbářské tradici i v inspiraci stoletou inscenační zkušeností tradičních loutkářů, kteří se intuitivně dopracovali k poznání specifických zákonů loutkářské tvorby.</p>
10. Taxonomické zařazení statku:
České loutkářství jako jev lidového interpretačního umění je živou součástí české kultury, kterou obohacuje jednak jako svébytný druh umění – divadla, jehož základním vymežujícím prvkem je loutka animovaná hercem zastupujícím dramatickou postavu, jednak jako živé umění nabízené dětem i dospělým v rámci veřejných kulturních služeb. V tomto smyslu plní sociální i kulturní funkci. Existence několika stovek amatérských souborů obohacuje místní kulturu, jsou prvkem občanské společnosti. Autenticita fenoménu loutkářství vyplývá z kontinuity, rozšíření po celém území ČR, nebývalé symbiózy všech existujících forem loutkového divadla a tvůrčího přístupu k umělecké tvorbě jako osobité zvláštnosti, rozvíjející českou tradici.
11. Objektívni faktory ohrožující statek, pokud existují:
České loutkářství není založeno na reprodukční stabilitě a pevné konvenci, kterou by znali a dodržovali tvůrci i diváci. To znamená, že potřebuje podněty jak umělecké (je třeba, aby se

loutkové divadlo rozvíjelo a byly vychovávány nové tvůrčí generace), tak společenské (dodržení podmínek pro tvorbu a reprodukci a vytvoření společenské objednávky). Je důležité, aby nedocházelo k žánrové či technologické redukci, a nebyla tak ohrožena jeho rozmanitost. Ohroženými druhy jsou nejen animační techniky různých forem loutkového divadla, ale také výroba loutek včetně scénografie. Faktorem potencionálně ohrožujícím loutkářství je nezáměr diváků o loutkářské produkce, neexistuje např. zájem škol a školských zařízení o ně. Pro rozvoj amatérského divadla je nezbytná jeho podpora z veřejných zdrojů všech stupňů veřejné správy.

12. Záchranná opatření na eliminaci rizik zániku statku, existují-li tato rizika:

Podpora všech složek loutkářské tvorby.

13. Prameny, literatura a odkazy na dokumentační materiál, který není přílohou tohoto listu:

- Almanach Říše loutek 1920 ... ? Hilmera, J. (red.), Praha, Umělecká scéna Říše loutek / Česká pojišťovna 1996, s. 22-62
- Bartoš, J.: Loutkové divadlo v jeslích, Československý loutkář, roč. 8, 1958, s. 280
- Bednář, J.: Pravda a legenda o pražských vánočních tyátrech, Československý loutkář, roč. 38, 1988, s. 265
- Blecha, J.: Rodinná loutková divadélka. Herectvo na drátkách. Brno, MZM 2013
- Blecha, J.: Rodinná loutková divadélka. Skromné stánky múz. Brno, MZM 2009
- Blecha, J. - Hamsíková, M. – Novák, J.: Půvaby loutek a soch. Sochař Vojtěch Sucharda a jeho Říše loutek. Publikace k výstavě, Brno, Moravské zemské muzeum 2012
- Blecha, J. – Jirásek, P.: Česká loutka. Praha, Kant 2008
- Cífková, S.: Jindřich Veselý. Tvůrce moderního českého loutkářství. České Budějovice, Jihočeské nakladatelství 1986
- Čtyřicet let divadélka Říše loutek. Praha, Městská lidová knihovna 1962
- Čunderle, M.: Dobývání Minoru, Svět a divadlo, roč. 16, 2005, č. 5, s. 14-24
- Čvančara, K.: Pražské jesle v židovské čtvrti, Český loutkář, roč. 1, 1912, s. 178-179
- Divadélko Říše loutek. Pamětní publikace k 50. letému výročí založení Divadélka Říše loutek. Praha, Městská knihovna 1971
- Dr. Jan Malík – osobnost a tvůrce, Malíková, N. (red.), Praha, Sdružení pro vydávání časopisu Loutkář 2004, s. 21-34
- Dubská, A.: Dvě století českého loutkářství. Vývojové proměny českého loutkového divadla od poloviny 18. století do roku 1945. Praha, AMU 2004
- Dubská, A.: Krátký příběh Dřevěného divadla (Učňovská léta Jiřího Trnky), Divadelní revue 1998, č.3, s. 29-34
- Dubská, A.: Loutkové divadlo v letech dvacátých a Hledání specifík loutkového divadla, in: Dějiny českého divadla, sv. IV., Praha 1983, s. 190-201, 424-436
- Dubská, A.: Na začátku cesty - Ke 40. výročí vzniku českých profesionálních loutkových divadel, Československý loutkář 1989, s.7-11.
- Dubská, A.: Pokus o divadlo jásavé radosti - Loutkářská tvorba Ladislava Sutnara v kontextu vývoje českého moderního loutkářství, in Ladislav Sutnar – Praha - New York – Design in Action, Praha 2003, s. 290-296
- DUBSKÁ, A.: Umělecká loutková scéna. Divadelní revue 1991, č. 2, s. 75n.
- Dubská, A.: Umělecká scéna Říše loutek, Divadelní revue, roč. 8, 1997, č. 1, s. 72-74

Dubská, A.: Zde jsou jesle k vidění (K historii pražského loutkového divadla v jeslích), Divadelní revue 1999, č. 4, s. 29-36

Hampejs, K.: Vzpomínky na pražské jesle (loutkové divadlo). Český loutkář, roč. 1, 1912, s. 109-111

Chaloupka, J.: „Prehistorie“ libeňských loutek, Loutkář 1932-1933, s. 102

Jirkovský, F.: Pražská loutková divadla r. 1871-1855, Český loutkář, roč. 2, 1913, s.33-34

Loutkové divadlo Jiskra v Praze 8 Kobylisích. Almanach ke 100 letům činnosti 1913-2013. Městská část Praha 8 2013.

Obrazy z dějin českého loutkářství. Ke 40. výročí založení Muzea loutkářských kultur v Chrudimi. Chalupová, S.(red.), Chrudim / Řevnice, Muzeum loutkářských kultur / Arbor vitae 2012.

Pletzer, K.: Jindřich Veselý, historik a organizátor českého loutkářství, Vodňany, Městské muzeum a galerie 1985

Slavík, B.: U Suchardů. Příspěvek k poznání doby, rodu, života a díla Vojty Suchardy, Hradec Králové, Kruh 1973

Vykoukal, F. V.: Jesličky a dramatické hry vánoční. Květy, roč. 7, 1885, s. 65

Živé dědictví loutkářství. Vojtišková Zuzana (red.), Praha / Chrudim, AMU / Muzeum loutkářských kultur 2013

Archiv hlavního města Prahy:
 Dělnická tělovýchovná jednota Smíchov (1931 - 1951). Materiály loutkařského odboru. Divadlo Minor (1913 - 1995)
 Tělovýchovná jednota Sokol Spořilov (1946 - 1946). Proslov k zahájení loutkového divadla.
 Dělnické loutkové divadlo v Praze Vršovicích (1947 - 1951)
 Malá loutková scéna v Bubenči (1930 - 1953)

B. ZDŮVODNĚNÍ KANDIDATURY

Hlavní podmínky pro zapsání statku do Seznamu, jejichž splnění musí být popsáno pro každou z těchto podmínek zvlášť, jsou mimo jiné:

Statek je

- a) *dosud živý a má i v současnosti svou sociální a kulturní funkci a*
- b) *je součástí nemateriálního kulturního dědictví tak, jak je definováno v bodě 2 Metodického pokynu pro vedení Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky, vydaného odborem regionální a národnostní kultury Ministerstva kultury ČR Č.j. MK 70223 /2012 – ORNK, ve znění pozdějších předpisů a*
- c) *je vysoce autentický a*
- d) *je předáván z generace na generaci*
- e) *je unikátní z hlediska ojedinelosti svědectví, které statek nese, a to zejména z pohledu historie, etnologie, kulturní antropologie aj. příbuzných společenských věd, a to v rámci souboru jevů (viz taxonomické zařazení statku v oddíle A tohoto dokumentu), k němuž statek náleží, a*

f) je vysoce reprezentativní pro soubor jevů (viz taxonomické zařazení statku v oddíle A tohoto dokumentu) , k nimž náleží, v rámci regionu, nebo v celém státě, pokud je tento soubor jevů rozšířen po celém jeho území.

Dále statek:

g) je vysoce reprezentativní ve vztahu ke společenstvím nebo jiným nositelům statku, zejména z hlediska jejich historické, sociální a kulturní identity a

h) je navržen k zápisu na Seznam na základě účasti společenství nebo jiných skupin, popřípadě dotčených osob nebo jiných nositelů daného statku a s jejich svobodným, předběžným a poučeným souhlasem, který musí být doložen.

České loutkářství bylo zapsáno v roce 2014 na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky, tzv. Národní seznam, a v roce 2016 na Reprezentativní seznam UNESCO. Vývoj loutkářství v Praze byl významnou součástí těchto nominací. Podle metodiky MK ČR má být statek před zápisem do Národního seznamu, zapsán též do krajských seznamů v regionech, ve kterých se reprezentativně vyskytuje. Ve výjimečných případech (společný zápis českého a slovenského loutkářství na seznam UNESCO) lze zápis do krajského seznamu provést zpětně.

České loutkářství tvoří zejména od 19. století důležitou vývojovou větev v dějinách českého divadla. Jeho tradice se dodnes kontinuálně rozvíjí na území celé České republiky, včetně hlavního města.

Navrhovaný statek je nedílnou součástí života veškeré společnosti (širokospektrá cílová skupina) v průběhu celého roku. Je zdrojem kulturní rozmanitosti, nositelem estetických norem i součástí vzdělávání a spoluutváří kulturní identitu obyvatel jednotlivých regionů. Svým aktérům i svému obecenstvu bez rozdílu věku poskytuje tradiční i moderní loutkářství bezprostřední citové prožitky a podněcuje fantazii, nabízí významově mnohovrstevné umělecké sdělení, odpovídající složitosti současného světa. Loutkářství působí jako protipól zkomercializované zábavné mediální produkce, působí pozitivně na sounáležitost lokálních společenství. Výjimečnost navrhovaného statku lze doložit i nesmírně silnou, pevnou a zcela ojedinelou tradicí loutkového divadla, která se projevuje nepřetržitě doposud ve dvou vzájemně se ovlivňujících a prostupujících liniích - amatérské a profesionální (statutární divadla, nezávislé skupiny a sólisté). Právě tato autentická symbióza amatérského a profesionálního loutkářství je jedním z charakteristických znaků nominovaného statku a utváří jeho jedinečnost. Zdejší amatéři jsou přirozeným, stálým a živým zdrojem nových sil progresivních profesionálních loutkářských i dalších divadelních souborů po celé republice. Fenomén českého loutkářství vnímají jako svébytnou kulturu. Tradice loutkářství je permanentně modifikována experimenty, originálními tvůrčími snahami a trendy.

Z historie vysvítá, že nominovaný statek, tento původně umělý produkt kočovných divadelníků druhé poloviny 18. století, našel v českém prostředí neobvykle „úrodnou půdu“ (významní místní loutkáři a rodiny, věhlasné řezbářské dílny, specifické lokální proměny původního repertoáru marionetového divadla, fenomén ochotnických souborů a rodinných divadel, jejichž masovost nemá jinde v Evropě obdoby). S hlavním městem jsou spojena nezanedbatelná prvenství oboru - založení doposud vycházejícího nejstaršího odborného časopisu (*Loutkář*, 1912), vznik první profesní loutkářské organizace na světě (UNIMA, 1929) a vůbec prvního vysokoškolského pracoviště zasvěceného studiu loutkářství (loutkářská katedra Divadelní fakulty Akademie múzických umění, dnes Katedra alternativního a loutkového divadla, 1952).

Čestné prohlášení navrhovatele:

Prohlašuji, že všechny údaje, které jsem výše uvedl, jsou pravdivé a úplné a beru na vědomí, že uvedení údajů nepravdivých anebo neúplných je důvodem k vyřazení statku ze Seznamu.

Zavazuji se, že v případě zápisu statku do Seznamu jsem povinen Národnímu ústavu lidové kultury poskytnout veškerá nezbytná data a součinnost pro redokumentaci statku podle čl. 5 a že jejich neposkytnutí může být důvodem k označení statku za ohrožený podle čl. 12, případně za zaniklý podle čl. 13.

Datum: 1. 9. 2017

Jméno a příjmení statutního orgánu navrhovatele: PhDr. Zuzana Strnadová, ředitelka

podpis:

Otisk razítka:

Souhlas se zveřejněním údajů

Navrhovatel souhlasí se zveřejněním nominační dokumentace

včetně osobních údajů – s výjimkou osobních údajů

(nehodící se škrtněte)

Datum: 1. 9. 2017

Podpis:

Otisk razítka:

C. SCHVALOVACÍ DOLOŽKA

Statek k zápisu do Seznamu navrhl:

Jméno či název navrhovatele a datum předložení návrhu:

Muzeum hlavního města Prahy – Regionální odborné pracoviště pro péči o tradiční lidovou kulturu, Mgr. Jana Viktorínová

Podpis:

Datum doručení návrhu Regionálnímu odbornému pracovišti pro péči o tradiční lidovou kulturu: ---

Číslo jednací: ---

Pořadové číslo návrhu: 3 (2017)

Nominaci posoudila z odborného hlediska odborná komise ve složení:

Instituce člena odborné komise

Jméno, příjmení

Muzeum hlavního města Prahy

Mgr. Pavla Státníková

Muzeum hlavního města Prahy

Mgr. Tomáš Dvořák

Muzeum hlavního města Prahy

Mgr. Jana Viktorínová

Muzeum hlavního města Prahy

Mgr. Jana Bělová, PhD.

Hlavní město Praha - Magistrát hl. m. Prahy

Mgr. Bohuslava Fuxová

Doporučení odborné komise k zápisu statku do seznamu:

Na základě předložené dokumentace statku komise doporučuje zápis Tradice českého loutkářství v hlavním městě do Krajského seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury v poměru hlasů

Podpisy členů odborné komise:

Mgr. Státníková

Mgr. Dvořák

Mgr. Viktorínová

Mgr. Bělová

Mgr. Fuxová

Souhlas hlavního města Prahy – Magistrátu hlavního města Prahy (OZV MHMP) se zápisem:

Datum souhlasu hlavního města Prahy – Magistrátu hlavního města Prahy (OZV MHMP) se zápisem statku do Seznamu:

Číslo jednací:

Odpovědná osoba: Mgr. František Cipro

Podpis odpovědné osoby:

Souhlasem hlavního města Prahy – Magistrátu hlavního města Prahy – OZV MHMP je návrhový list považován za list evidenční.

Datum zápisu statku do Seznamu:

Pořadové číslo statku v Seznamu:

D. REDOKUMENTACE STATKU

Údaje o periodické redokumentaci statku:

Datum:

Nález:

Návrh nápravných opatření:

Datum:

Nález:

Návrh nápravných opatření:

Datum:

Nález:

Návrh nápravných opatření:

Doporučení odborné komise s označením statku za ohrožený:

Datum posledního šetření (redokumentace) statku:

Nález:

Návrh nápravných opatření a datum nejbližší kontroly statku:

Datum a podpis členů odborné komise:

Datum označení statku v Seznamu za ohrožený:

Doporučení odborné komise k výmazu označení statku za ohrožený:

Datum posledního šetření (redokumentace) statku:

Nález:

Návrh dalších nápravných opatření, bude-li jich třeba:

Datum a podpis členů odborné komise:

Datum výmazu označení statku v Seznamu za ohrožený:

Doporučení odborné komise k označení statku za zaniklý:

Datum posledního šetření:

Nález:

Datum a podpis členů odborné komise:

*Souhlas hlavního města Prahy – Magistrátu hlavního města Prahy - OZV MHMP
s označením statku za zaniklý:*

Číslo jednací:

Datum:

Podpis odpovědné osoby:

Datum označení statku v Seznamu za zaniklý:

E. ZMĚNA NOSITELE/NOSITELŮ STATKU

Změna nositele statku:

a) je-li jím fyzická osoba:

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Adresa trvalého pobytu:

Korespondenční adresa:

Telefon:

E-mail:

Souhlas nového nositele/nových nositelů statku se zpracováním osobních, příp. citlivých údajů o nositeli statku:

Nositel statku ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů

a) dává souhlas hlavnímu městu Praze – Magistrátu hlavního města Prahy a Muzeu hlavního města Prahy jako správcům a zpracovatelům dat se zpracováním osobních údajů, příp. citlivých údajů, pro potřeby zpracování a posouzení nominace, případné vedení údajů v evidenci kulturních statků zařazených do Seznamu a s využitím těchto dat pro potřeby dokumentace a redokumentace statku,

b) dává souhlas hlavnímu městu Praze – Magistrátu hlavního města Prahy a Muzeu hlavního města Prahy jako správcům a zpracovatelům dat se zveřejněním jména a příjmení při prezentaci tohoto statku v souvislosti se Seznamem.

Datum a podpis:

b) je-li jím právnická osoba:

Jméno/název:

Sídlo (adresa):

Identifikační číslo:

Statutární orgán:

Kontaktní telefon:

Kontaktní e-mail:

Souhlas nového nositele/nových nositelů statku s periodickou redokumentací:

Nositel/nositelé statku souhlasí s periodickou redokumentací statku prováděnou Muzeem hlavního města Prahy zpravidla jednou za pět let. Svým podpisem se zavazuje/zavazují, že pokud dojde k jakýmkoliv změnám v identifikačních údajích uvedených v bodě 5, neprodleně tuto skutečnost ohlásí Magistrátu hlavního města Prahy a Muzeu hlavního města Prahy.

Datum a podpis:

F. PŘÍLOHY K ČÁSTI A, B a D

Příloha č. 1 – dokumentace statku: podrobný popis, audiovizuální dokumentace, apod. včetně udělení souhlasu se zveřejněním takovýchto textových nebo audiovizuálních materiálů (prohlášení o vlastnictví licence).

Loutkářství v hlavním městě Praze

Za počátky tradičního českého loutkářství bývá považováno působení kočovných marionetářů v 18. a 19. století. Tyto produkce navazovaly velmi volně na starší středověké kejklířské produkce s loutkami typu a la planchette či se scénickými retabely. První marionety (shora ovládané loutky) se na naše území dostaly jako doplněk činoherních představení v polovině 17. století prostřednictvím italských, anglických, holandských a později od 18. století především rakouských a německých divadelníků, které jako multikulturní centrum přitahovala především právě Praha. Mezi nimi např. Gerharda Presslera, o jehož působení v Praze máme první zmínku z roku 1774 a jemuž je připisována popularizace komické figury, zvané Pimprle, předchůdce kašpárka, podle které ještě v průběhu 19. století bylo u nás tzv. pimprlové divadlo synonymem divadla loutkového. Zhruba od 70. let 18. století se v českých zemích setkáváme s prvními českými loutkáři a jazykově českou produkcí. Vzhledem ke kočovnému způsobu života loutkářů je nemožná jejich bližší lokalizace, vyjma místa jejich narození. Pražské rodiště uvedl ve své žádosti o povolení licence v roce 1779 např. Jan Kopecký, otec slavnějšího Matěje Kopeckého.

Od dob osvícenství nastala postupná proměna divadelní kultury, kdy jednou z důležitých úloh divadla se stalo vzdělávání a výchova publika v národním duchu. Došlo k oddělení hereckého a loutkového divadla a zároveň k rozštěpení – zatímco čeští loutkáři se orientovali na český venkov, v Praze se soustřeďovala cizojazyčná, zejména německojazyčná produkce. Z původního střeoevropského univerzálního modelu se vyvinula česká varianta venkovského lidového loutkového divadla, Praha však nadále zprostředkovávala nové impulzy ovlivňující i tuto loutkovou tradici. Produkce venkovských českých loutkářů v hlavním městě byly omezovány, větší šanci na získání licenci měli loutkáři zahraniční nebo ti s mezinárodním renomé. Čeští marionetáři však vystupovali hned za hradbami města a v širším pražském okolí, na Újezdě, na Smíchově, na Vinohradech, v Nuslích na slavnosti Fidlovačka. Významný byl vliv soudobého pražského obrozeneckého divadla na repertoár lidových loutkářů (přejímání, úpravy a uvádění her J. N. Štěpánka, V. K. Klicpery, J. K. Tyla).

Od 2. poloviny 18. a po celé 19. století se stalo pro Prahu typickým lidové loutkové divadlo, zvané **Jesle**. Jednalo se o spojení stavby domácích betlémů s představeními loutkového divadla, která se konala od Adventu až do Hromnic. Tato forma, ovlivněna vídeňskými tzv. Krippentheater,

navazovala na starší evropské produkce vánočních a biblických her a na tradici koledních obchůzek. Jesle v Praze provozovali především drobní řemeslníci a živnostníci ve svých provozovnách, ale i v soukromých obydlích na Starém i Novém Městě, Josefově, v Petruské čtvrti, v Podskalí. Skoro každá ulice měla své jesle se stálým okruhem návštěvníků. Místo konání bylo označeno svíčkou osvětleným nápisem „Jesle“, případně „Zde jsou gesle k widění“ apod.

Základem Jeslí byly biblické cykly. Představení začínalo obvykle výstupem lampáře a harmonikáře, následovala biblická hra (od stvoření světa, scén Starého zákona k novozákonním tématům narození Ježíše, končící vánoční pastýřskou hrou a klaněním tří králů nebo útekem do Egypta), ovšem s vloženými komickými výstupy. Postupně začaly v představeních převažovat profánní scénky z pražského života nad náboženským obsahem, který degradoval spíše na předehru. V závěrečné fázi existence fenoménu se hlavní částí staly loutkové hry z repertoáru lidových loutkářů. V Jeslích účinkovaly oblíbené postavy kominíka Šebesty, dráteníka, kupců, Židů, vandrovníků, policajtů apod., ve výstupech se uplatňovala improvizace a aktuální dobové narážky. Pro své nízké vstupné byla představení přístupna i nejnižším sociálním vrstvám, určena především dětem a jejich doprovodu a také mládeži. Význam Jeslí pro dobovou kulturní atmosféru Prahy dokládá mnoho vzpomínek pamětníků.

Scénu pražských Jeslí tvořila několikapatrová stavba betléma. Loutky, zvané zde též „panáci“, byly ca 40 cm vysoké, upevněné zespoda na dřevěných tyčkách, a pohybovaly se v drážkách v podlaze divadla. Byly vyrobeny ze dřeva nebo později ze sádry či papíroviny. Marionety se uplatňovaly až v závěrečné fázi existence fenoménu. Od 80. let 19. století zaznamenáváme mizení produkci, výjimečně se Jesle hrály ještě do 1. světové války.

Jesle vychovaly publikum k zájmu o loutkové divadlo a stály u rozšíření forem rodinných loutkových divadélek. **Rodinná loutková divadla** se objevovala zejména v pražských měšťanských rodinách již v průběhu 19. století, masového rozšíření se dosáhlo zavedením jejich tuzemské výroby. Roku 1894 vydal pražský nakladatel **J. R. Vilímek** první tištěné dekorace k rodinnému loutkovému divadlu podle návrhu výtvarníka **Karla Štapfera**. S narůstající oblibou domácích divadélek souvisela další literární a publikační činnost. **Štorchovo nakladatelství** zřídilo od roku 1887 edici Divadlo s loutkami, ve které vycházely původní české hry, určené pro domácí loutková divadla (hry **Sofie Podlipské, Boženy Studničkové, Jaroslava Květnického** apod.). Na rozvoji rodinných divadélek a jejich kvalitním výtvarném provedení se podílelo mnoho předních umělců své doby (**František Kysela, Jaroslav Procházka, Rudolf Livora, Adolf Kašpar, Josef Wenig, Maryna Alšová Svobodová, Josef Váchal, Ota Bubeníček, Josef Skupa, Ladislav Sutnar, Vít Skála, Alois Kalvoda, Vlastislav Hofmann** a další). Masové rozšíření v českých zemích nemělo v první polovině 20. století ve světě obdoby. Celkem bylo v letech 1913-1931 vydáno 10 sérií dekorací.

V roce 1911 byl v Praze založen **Český svaz přátel loutkového divadla**, který dal podnět k sériové výrobě rodinných loutkových divadel a později i loutek, komplet byl pojmenován **Alšovo loutkové divadlo**. Svaz odkoupil také loutky a divadlo z majetku loutkoherečky a dědičky slavného loutkohereckého rodu, paní Arnošty Kopecké. Na její pražské představení v roce 1913 přišel výkvět pražské inteligence. Její produkce byla chápána jako muzeální záležitost, ale někteří přítomní se později aktivně zapojili do prosazování moderního pojetí loutkového divadla.

První amatérští loutkáři začali v Praze působit vedle zanikajících Jeslí od 80. let 19. století, v jiných prostorách a s novým repertoárem, např. pohádkami. Zcela novým trendem bylo pronikání loutkového divadla do škol, jeho průkopníky u nás byli **František Hauser** na Zbraslavi (1822- ca1894) a **Ludmila Tesařová** v Karlíně (1857-1936). Spolkové amatérské loutkářství se rozvinulo díky výjimečné iniciativě **České obce sokolské**, která začala při svých oddílech zakládat loutkové soubory, a

následovaly ji další spolky (Národní jednota pošumavská, Národní jednota severočeská, Ústřední matice školská, Dělnická tělovýchovná jednota). Doba od přelomu 19. a 20. století bývá označována jako loutkářská renesance. V roce 1902 vzniklo v Praze **Loutkové divadlo Klubu vlasteneckých přátel dr. Paříka a Třeбенicka**, jež vedl libeňský amatér **Alois Rada**, hrálo se v pivovaru U Fleků, později i jinde po Praze. Divadlo působilo do roku 1909. Kopírovalo tradiční styl, námětově čerpalo z lidových pohádek, tvořilo přechod mezi tradičním a moderním loutkovým divadlem. Ovlivnilo názory kulturní veřejnosti o perspektivách a smyslu loutkoherectví.

Podnětem k dalšímu rozvoji loutkářství bylo působení profesora **Jindřicha Veselého**, jenž byl jedním z iniciátorů vzniku již zmíněného Českého svazu přátel loutkového divadla. Svaz kromě svých jiných aktivit převzal záštitu nad loutkovým divadlem v Kinského sadech (založeným Národní jednotou pošumavskou). Od roku 1912 začalo na popud Jindřicha Veselého vycházet **první loutkářské periodikum** na světě pod názvem **Český loutkář** (od roku 1917 pouze Loutkář).

V roce 1911 se v Praze konala první **loutkářská výstava**. Druhá loutkářská výstava proběhla na přelomu roku 1921-1922 v Topičově salonu. Třetí loutkářská výstava se konala zároveň s prvním sjezdem loutkářských pracovníků v Praze v Havlíčkových sadech v roce 1924. V roce 1929 se uskutečnila mezinárodní loutkářská výstava na výstavišti.

Klíčovou událostí se stalo založení **Loutkového divadla umělecké výchovy** v Praze v roce 1914 se záměrem spojení pedagogické činnosti spolku a povznesení estetické úrovně loutkového divadla ve spolupráci s předními umělci. Zakládajícími osobnostmi byli **Hanuš Folkmann** a **Ladislav Šaloun**, do projektu se postupně zapojovali další spisovatelé, hudebníci, výtvarní umělci (**Ota Bubeníček**, **Adolf Wenig** a jiní). Již při premiérovém uvedení Škroupova Dráteníka byla poprvé důsledně oddělena pohybová a hlasová složka mezi dvě osoby – vodiče a mluviče – tzv. **rozdělená interpretace**, v kontrastu k zažitě praxi lidových loutkářů, kde vše obstarávala osobnost principála.

Ve 20. letech 20. století dochází k velkému nárůstu počtu amatérských souborů. Do této doby spadá vznik nových souborů, tzv. uměleckých loutkových scén a jejich profilace s důrazem na nové kvality loutkového divadla, přišly první, byť neúspěšné podněty k založení profesionálního kamenného loutkového divadla. V roce 1920 založili manželé **Anna** a **Vojtěch Suchardovi Uměleckou scénu Říše loutek**, jež našla o pár let později stálou adresu v budově Městské knihovny. **Umělecká loutková scéna**, založená před válkou herečkou národního divadla **Ludmilou Odstrčilovou**, kladla mimořádný důraz na vizuální stránku představení. **Loutkové divadlo Dělnické akademie** (později **Scéna Drak**) vzniklo v zahradě Lidového domu v roce 1918. Na jeho činnosti se podílel **Ladislav Sutnar**, který kromě výzdoby budovy tvořil i umělecký program scény, zaměřený na dělnickou mládež a levicové politické hry.

V roce 1923 vzniklo **Loutkářské soustředění** jako náhrada za již nefunkční Svaz přátel loutkového divadla. V roce 1929 byla v Praze založena mezinárodní loutkářská unie **UNIMA**, ve vedení obou organizací zasedl **Jindřich Veselý**.

30. léta 20. století přinesla do loutkového prostředí zásadní vliv avantgardního divadla (Osvobozené divadlo, E. F. Burian), jenž se projevil především v dramaturgii souborů. Novým a aktuálním žánrem loutkových divadel se staly revuální pořady, významně se začala uplatňovat satira. Průkopnickou scénou bylo v této době **Loutkové divadlo libeňského Sokola** pod vedením **Jana Malíka**. V roce 1936 otevřel v Praze **Jiří Trnka Dřevěné divadlo, první profesionální loutkovou scénu pro děti**. Trendy ze 30. let pokračovaly i v letech 40., kdy ovšem v důsledku záboru Sudet došlo k celkovému úbytku souborů a ukončení činnosti značného počtu spolkových divadel na základě zákazu činnosti Sokola v roce 1941.

Po roce 1948, zejména zásluhou **Jana Malíka**, jenž se angažoval v komunistické kulturní

byrokracii, loutkářství nalezlo legislativní podmínky pro další rozvoj. Ten se týkal ovšem profesionální scény, zatímco kočovní marionetáři svou (živnostenskou) činnost byli nuceni ukončit. V rámci nové struktury divadelnictví zahájily v Praze činnost dvě statutární (státem nebo městem zřízená) loutková divadla – **Ústřední loutkové divadlo v Praze (ÚLD)** jako centrum sítě československých loutkových divadel a **Divadlo Spejbla a Hurvínka**, které sem přesunulo působiště z Plzně.

Dalším mezníkem bylo založení vůbec prvního vysokoškolského loutkářského pracoviště, tj. **loutkářské katedry Divadelní fakulty AMU** v Praze v roce 1952. Její absolventi nadále určovali směr českého loutkového divadelnictví. V Praze sídlí i další akademické a vědecké instituce, které pečují o odkaz loutkářské kultury a prohlubují poznání její historie (Katedra divadelní vědy FFUK, Institut umění – Divadelní ústav).

I v průběhu 2. poloviny 20. století se dále rozvíjela pražská amatérská loutková scéna pod různými tzv. zřizovateli. Po roce 1989 se rozostřuje hranice mezi profesionálním a amatérským působením, vedle souborů s (alespoň relativně) stálou scénou a sezónním provozem (Říše loutek, Divadlo Spejbla a Hurvínka, Minor, Jiskra, Frydolín, Buchtý a loutky, Bubeníček, Zvoneček, Kašpárek Sokola pražského, Pidivadlo, Národní divadlo marionet atd.) se vytvořila příležitostná nezávislá scéna, na které se pohybují renomované soubory (Divadlo bratří Formanů), ale i malá autorská divadla typu Mímotaurus, divadlo Tondy Novotného, Anička a letadýlko, Krasohled, Kejklíř, Róza Blechová, Rolnička, Rodinné divadlo, Divadlo matky Vackové, Loutky bez hranic a mnohé další. Mnohé soubory využívají syntézy loutkového a předmětového herectví s činohrou. Zvláštní kapitolou je propojení loutkoherectví a terapie v projektech typu Loutky v nemocnici.

V Praze se konají každoročně dvě přehlídky loutkářského umění, **Festival pražských a středočeských amatérských loutkářů** a **Přelet nad loutkářským hnízdem**. Vedle nich vystupují loutková divadla na mnoha výročních festivalech a příležitostných kulturních akcích.

Praha vždy působila jako přirozené kulturní centrum, kde se soustřeďovaly aktivity nejen pražských rodáků, ale osobností z celých Čech a Moravy, i z ciziny, neboť právě zde nacházeli vhodnou půdu k realizaci svých nápadů, k experimentování a prosazování nových myšlenek. Pražská scéna tak zprostředkovávala českému loutkářství nové impulsy, a to především v dobách pro české loutkářství krizových, v dobách ztráty vývojové dynamiky a stagnace, působila na změnu loutkářské kultury a spoluvytvářela její mezníky. Jak napsal Pavel Jirásek, *„Pokud bychom pátrali po skutečné podstatě rozšíření kultury loutek u nás, pak to překvapivě nebude 19. století, doba Matěje Kopeckého a kočovných loutkářů, ale až meziválečná doba, zejména konec dvacátých a počátek let třicátých. Tehdy u nás byly zastoupeny všechny formy loutkového divadla, od tradičních kočovných loutkářů ve smyslu dědictví 19. století přes rodinné, spolkové a školní scény až po umělecké scény s pravidelným provozem.“* Právě v tomto období byl význam Prahy pro české loutkářství nezastupitelný, ale svou roli plní dodnes.

Vybrané pojmy pražské loutkářské historie

UNIMA

Mezinárodní loutkářská organizace UNIMA (Union International de la Marionnette) byla založena v Praze v divadle Říše loutek 20. května 1929. Mezi zakládajícími členy této organizace byli zástupci Bulharska, Dánska, Estonska, Francie, Jugoslávie, Německa, Polska, Rakouska, Rumunska, Sovětského svazu a Československa. Prvním prezidentem UNIMA byl zvolen významný český loutkář a organizátor, PhDr. Jindřich Veselý. Praha byla také až do roku 1972 sídlem generálního sekretariátu UNIMA. Posláním organizace je podporovat rozvoj loutkářského umění, propagovat loutku jako prostředek etické a estetické výchovy a udržovat tradice loutkového divadla. V současné době sdružuje UNIMA okolo 9000 členů z 80 zemí všech kontinentů.

Festival pražských a středočeských amatérských loutkářů

V roce 2014 se konal 39. ročník. Pořadatelé posledního ročníku byli Společnost přátel Loutkového divadla Jiskra v Praze 8 – Kobylisích, Skupina amatérských loutkářů Svazu českých divadelních ochotníků, Českomoravská rada Svazu klubu mládeže, Hlavní město Praha, Městská část Praha 8 a Středočeský kraj.

Přelet nad loutkářským hnízdem

Festival se koná v Praze od roku 1991 jako loutkářská přehlídka se širokým záběrem pro profesionální i amatérské loutkáře. Zakládající osobností festivalu byl Luděk Richter, předseda Českého střediska UNIMA.

Loutkové divadlo Jiskra

Loutkový soubor Jiskra oslavil v roce 2013 100 let své činnosti a je **nejstarším kontinuálně působícím amatérským loutkovým souborem v Praze**. Založil jej v roce 1913 kobylišký kantor a kronikář Karel Hacker, když zakoupil loutkovou scénu a několik loutek, které pamatovaly doby lidových loutkářů z 19. století. Divadlo neslo název Loutkové divadlo Národní jednoty severočeské a jeho cílem bylo nejen pobavit a poučit místní děti, ale zároveň z výtěžků financovat menšinové české školství v německy hovořícím pohraničí. Pojmenování Jiskra přijalo divadlo v roce 1953. Zpočátku se hrálo v místních hospodách, pak v místní škole, po druhé světové válce se natrvalo usadilo v upraveném hostinci U Topolů, dnešním Divadle Karla Hackera. Na činnosti souboru se od 30. let výrazně podílel Karel Hacker ml., který ovšem v roce 1957 zemřel. Po něm převzal vedení Stanislav Starý, dnešním principálem je Jiří Krása. Cílovou skupinou diváků divadla jsou děti předškolního a mladšího školního věku. Od svého založení odehrála přes 2500 představení, vystupuje na přehlídkách, získala mnoho ocenění.

Umělecká scéna Říše loutek

Zakladatelem a prvním principálem divadla byl akad. sochař Vojtěch Sucharda se svou ženou Annou. Scéna zahájila činnost v roce 1920 v Bubenči. V roce 1928 se přestěhovala do stálého působiště v novostavbě Ústřední městské knihovny po předchozí účasti vedení souboru na ideovém a prostorovém řešení divadla, které bylo ve své době považováno za nejmodernější loutkové divadlo na světě. Velký důraz kladl soubor na výtvarnou stylizaci v duchu umělecké moderny. V roce 1929 byla v Říši loutek založena mezinárodní loutkářská organizace UNIMA. Tento akt připomíná na budově pamětní deska.

Loutkové divadlo libeňského Sokola + PULS (Pražská umělecká loutková scéna)

Divadlo bylo při sokolské obci v Libni založeno na počátku 20. let., od roku 1923 se stal jeho členem Dr. Jan Malík, který jej proměnil v průbojnou loutkovou scénu, jež především přišla s novým reformním uzpůsobením scény, kde nebyl pohyb marionet omezen dosahem ruky vodiče stojícího za zadním proskem díky konstrukci mostů. Soubor ukončil činnost v roce 1939 pro očekávaný zákaz Sokola a výpady v nacionalistickém tisku. Poté založil Jan Malík scénu PULS, která byla činná v době německé okupace, navazovala na meziválečné avantgardní divadlo a ztvárňování poezie a nedramatických textů.

Loutkové divadlo Sokola Pražského / Pražský sokolíček

Loutkářský odbor při Sokole pražském byl ustaven roku 1923. Významné bylo pro tento soubor působení Karla Barocha. Koncem 20. let zavedl soubor repertoár pro dospělé, inspirovaný revuálními pořady Osvobozeného divadla. Po Karlu Barochovi byl vůdčí osobností divadla Zdeněk Vyskočil. Divadlo přerušilo činnost za německé okupace a poté po zákazu Sokola komunistickou stranou. Činnost obnovilo po roce 1989.

Dřevěné divadlo

První profesionální loutková scéna pro děti s názvem Dřevěné divadlo sídlila v sále Rokoko na

Václavském náměstí a měla pouze krátké trvání. Přesto stačila svou kvalitou ovlivnit loutkářskou kulturu své doby. Otevřel ji v roce 1936 Jiří Trnka.

Divadlo Spejbla a Hurvínka

Prof. Josef Skupa založil první profesionální loutkovou scénu v Československu s hlavními protagonisty Spejblem a Hurvínkem v Plzni roku 1930. Po skončení války, v říjnu 1945, přestěhoval stálou scénu D S+H do Prahy, kde divadlo sídlí dodnes. Po Skupově smrti převzal role obou postav, Spejbla a Hurvínka, jeho žák Miloš Kirschner (1927–1996). Divadlo dodnes pokračuje v uměleckém úsilí o jevištní zobrazení groteskně humorného a satiricky viděného světa.

Loutkové divadlo Umělecké výchovy

Divadelní společnost, která formovala vývojové trendy moderního loutkového divadla za spolupráce profesionálních umělců (L. Šaloun, O. Bubeníček, V. Skála, F. Vojáček). Divadlo působilo od roku 1914 v Národním domě na Vinohradech, činnost obnovilo po válce roku 1921 v Raisově škole na Královských Vinohradech. Od té doby uvedlo v život zcela novou myšlenku – speciální loutky pro každou inscenaci namísto využívání stálého loutkového fundusu. Divadlo zaniklo v 50. letech.

Umělecká loutková scéna

Spolek založila v roce 1918 herečka ND Liběna Odstrčilová, která v něm také účinkovala sólově či příležitostně přibírala své kolegy, profesionály i amatéry. Usilovala o založení stálého, státem subvencovaného profesionálního loutkového divadla v samostatné budově a o založení loutkového muzea. Umělecká loutková scéna přinesla do českého loutkového divadla především důraz na jeho inscenační složku (snaha o realizmus) a hudební doprovod. Od roku 1919 hrálo divadlo v paláci Adria, roku 1921 ukončilo divadlo činnost (s pokusem o obnovení roku 1935), spolek existoval do roku 1938.

Ústřední loutkové divadlo / Minor

Ústřední loutkové divadlo zahájilo svoji činnost v roce 1950. Na jeho založení a fungování se významnou měrou podílel Jan Malík. S divadlem výrazně spolupracoval Vojtěch Cynibulk. Divadlo zavedlo podle sovětského vzoru hru se spodovými loutkami typu javajek, od 60. let pak používalo i jiné typy loutek. V roce 1975 byla inscenací Strakonický dudák slavnostně otevřena zrekonstruovaná budova ÚLD a divadlo se při této příležitosti přejmenovalo na Divadlo Loutka. V roce 1987 bylo divadlo přejmenováno na Divadlo U věže a v roce 1988 byl název upřesněn na Divadlo U Jindřišské věže. V roce 1991 bylo divadlo znovu přejmenováno, tentokrát na Minor – Divadlo herce a loutky a pod vedením režiséra Karla Makonje se zaměřilo na existenciálně a eticky laděná témata a inscenace i pro dospělé diváky. Konečně v roce 2001 přesídlilo Divadlo Minor na novou adresu ve Vodičkově ulici č. 6, kde hraje doposud. V současnosti se jedná o jeden z nejprogresivnějších souborů s náročnou dramaturgií a důrazem na osobitou výtvarnou a hudební složku představení.

Buchty a loutky

V současnosti jeden z nejpřednějších pražských loutkových souborů nezávislé alternativní scény, hrající pro děti i dospělé. Bylo založeno v roce 1991 absolventy loutkářské katedry pražské DAMU. Klasické tituly i vlastní autorskou tvorbu zpracovávají s nadhledem a nezaměnitelným humorem, s osobitým důrazem na výtvarnou stránku /kombinací starých i nových loutek, hraček, rezavého železa i nejnovějších technologií/; součástí představení je vždy originální komponovaná hudba, ve většině inscenací živě interpretovaná. V současné době divadlo Buchty a loutky hraje pravidelně jako stálý host ve Studiu Švandova divadla na Smíchově v Praze, kde má i své zázemí.

Tradiční loutkové divadlo Zvoneček

Tradiční loutkové divadlo Zvoneček založil ing. Jiří Vorel v Bráníku v roce 1969 jako reakci na okupaci sovětskými vojsky. Hraje starými loutkami, odkoupenými od potomka legendárního českého loutkáře Matěje Kopeckého. V roce 1983 se soubor přestěhoval do Kulturního centra Novodvorská, kde působí dodnes i po smrti svého zakladatele.

Vůdčí osobnosti pražského loutkářského dění

Jindřich Veselý (1885-1939)

Jindřich Veselý pocházel z Bavovora, studoval a v letech 1909-1936 působil v Praze, poté v Českých Budějovicích. Byl pořadatelem první loutkářské výstavy a spolupořadatelem dalších, iniciátorem vzniku Českého svazu přátel loutkového divadla, iniciátorem a redaktorem Českého loutkáře, iniciátorem sériové výroby rodinných loutkových divadel, prvním předsedou Loutkářského soustředění a prvním prezidentem organizace UNIMA.

Karel Hacker (1876-1972)

Byl významnou osobností Kobyliš, které se až v roce 1936 staly součástí Prahy. Byl kronikářem obce, archeologem, znamenitým pedagogem a ředitelem kobylišských škol. Tamtéž založil a vedl Divadlo Národní jednoty severočeské, pozdější divadlo Jiskra.

František Hauser (1822-?)

Po studiích v Praze působil v letech 1846-1850 na Zbraslavi, kde se zapojil do kulturního života. Podnítil zde začátky ochotnické divadelní činnosti. Roku 1860 si otevřel soukromý pedagogický ústav v Praze, kde se snažil využít divadla jako výchovného prostředku. Zřídil při něm roku 1862 **první školní loutkové divadlo** a napsal pro něj loutkovou hru Cesta do Ameriky, jednu z vůbec prvních loutkových her určených pro ochotnickou školní scénu.

Ludmila Tesařová (1857-1936)

Pocházela z Prahy, kde také působila jako učitelka a později ředitelka mateřské školy v Karlíně. Byla propagátorkou dětského loutkového divadla jako výchovného prostředku. Již v roce 1884 zřídila loutkovou scénu při mateřské škole v Karlíně. V roce 1898 založila a redigovala edici Dětské loutkové divadlo pro školu a dům a publikovala zde většinu svých loutkových her. Námětově čerpala jak z lidových pohádek, tak ze soudobého života dětí.

Alois Rada (1868-1951)

Pocházel z Československa, roku 1891 přesídlil do Libně, kde začal hrát loutkové divadlo nejprve jen pro rodinu, ale brzy i veřejně v místní škole. Jeho produkce vzbudily zájem členů Klubu vlasteneckých přátel dr. Paříka a Třebenicka, kteří zde získali koncesi pro loutkové divadlo a chtěli je provozovat pro podporu regionálních dobročinných účelů. Alois Rada se stal ředitelem této scény, která 1903-1909 působila nejprve v sále U Fleků na Novém Městě, později často měnila místo (Karlín, Letná, Libeň, Vinohrady, Vysočany, Vyšehrad, ale i Brandýs n. L. a Nymburk). Alois Rada svou tvorbou výrazně přispěl k žánrové pestrosti repertoáru loutkových divadel. Jeho původní i upravené hry vycházely u nakladatelů E. Šolce a R. Štorcha v edičních řadách Štorchovo národní loutkové divadlo, Radovo národní loutkové divadlo a Radovo loutkové divadlo.

Jan Malík (1904-1980)

Jan Malík byl jednou z vůdčích osobností českého loutkářství ve 30. letech 20. století, ale i po druhé světové válce. Jeho působení je spojeno s Loutkovým divadlem libeňského Sokola, kde prosadil novou podobu scény, zdůraznil funkci režiséra v loutkovém souboru, modernizoval repertoár pod vlivem revuálních pořadů Voskovce a Wericha. Tuto linii podržel i v éře svého působení na scéně PULS. Po válce se zasloužil o vznik sítě profesionálních divadel a o založení ÚLD.

Liběna Odstrčilová (1890-1962)

Významná osobnost moderního českého loutkářství. Zprvu si loutkářskou činnost ozkoušela v malém rodinném divadle a už od roku 1916 vystupovala s loutkovým divadlem v Prostějově, Tišnově a v Praze. Roku 1918 založila Uměleckou loutkovou scénu (1918 – 1921), kde byla hlavní interpretkou, také režisérkou, dramatičkou a organizátorkou. Snažila se české loutkářství silně rozvinout,

vybudovat stálou loutkářskou scénu a loutkářské muzeum. Tyto plány se jí ale nepodařilo realizovat.

Ladislav Šaloun (1870 – 1946)

Jeden z nejvýznamnějších českých sochařů ovlivněných secesní dekorativností. Byl jedním ze zakladatelů loutkového divadla Umělecké výchovy v roce 1914 a byl také jeho prvním vedoucím. Pro toto divadlo v prvních letech navrhoval loutky, kostýmy a dekorace, byl tvůrcem prvního proscénia a vyšívané opony. Pro divadelní sál Umělecké výchovy v Raisově škole na Vinohradech navrhl figurální výzdobu, pohádkové postavy uměřené secesní stylizace (1924). Jeho aktivní spolupráce s Uměleckou výchovou skončila v polovině dvacátých let.

Vojtěch Sucharda (1884-1968)

Pocházel z uměleckého rodu Suchardů z Nové Paky, loutkářství se vyučil v závodě svého otce a v roce 1899 přesídlil do Prahy. V roce 1905 absolvoval pražskou Uměleckoprůmyslovou školu. Roku 1920 založil se svou ženou Annou, rovněž výtvarnicí, Uměleckou scénu Říše loutek. Jako principál souboru, režisér i loutkoherc zde pak působil čtyři desítky let, vytvořil 350 loutek a výpravu pro 137 her.

Miloš Kirschner (1927-1996)

V roce 1951 byl přijat do Divadla Spejbla a Hurvínka, kde začal záhy interpretovat hlavní role. V roce 1956 jej prof. Skupa jmenoval svým nástupcem, ředitelem divadla se stal v roce 1966. Miloš Kirschner začal svoje role interpretovat i v cizích jazycích a popularizoval tak české loutkářství za hranicemi země.

Řezbáři

Mezi významnými výrobci (řezbáři) loutek nalezneme v Praze se usídlivšího řezbáře italského původu **Josefa Alessiho** (1830-1895), do Prahy přenesl tradici novopackého rodu Suchardů výtvarník a zakladatel Říše loutek **Vojtěch Sucharda** (1884-1968). V Praze působil **Josef Chochol** (1894-1951), nejznámější řezbář loutek pro spolková divadla, resp. pro firmu Münzberg. S Říší loutek a divadlem Jiskra dlouhodobě a dodnes spolupracuje akad. sochař **Bohumil Koubek** (1931). V ÚLD se řezbě loutek věnoval **Antonín Müller** (1953), dnes spolupracuje s divadlem Spejbla a Hurvínka a mnohými dalšími.

Firmy, jejichž činnost výrazně přispěla k rozvoji českého loutkářství

Nakladatelství J. R. Vilímek

Roku 1862 vydal Josef Richard Vilímek starší Komédie a hry Matěje Kopeckého dle sepsání syna Václava, jež i přes rozporuplná hodnocení redakční práce zajistily popularitu lidového loutkáře Matěje Kopeckého a stálo u zrodu legendy o jeho osobě. V roce 1884 založil Vilímek moderní nakladatelství, jež nadále vedl jeho syn, a ve kterém brzy vzniklo specializované loutkářské oddělení Království loutek. Vydávalo mimo jiné dekorace k rodinným loutkovým divadélkům.

Nakladatelství A. Štorch & syn

Nakladatelství Alexandra Štorcha rovněž zřídilo speciální loutkářské oddělení, ve kterém byl kromě literatury k dostání široký sortiment loutkářských potřeb včetně loutek. Nakladatelství od roku 1887 začalo vydávat texty loutkoher v edicích Štorchovo Divadlo s loutkami a Národní loutkové divadlo.

A. Münzberg

Firma se systematicky věnovala sériové výrobě loutkových divadel, loutek, rekvizit. A. Münzberg byl výrobcem tzv. Alšových loutek pro rodinná loutková divadla (od 1913) a také vydavatelem nejstarších loutkářských periodik.

Obrazová příloha

Takzvané jesle – pražské loutkové specifikum. Květy 1867, č. 25, s. 212.

Pamětní deska k založení UNIMA v Žatecké ulici.

*Stříbrná medaile
světové výstavy
v Riu de Janeiro
1923.*

*Největší a nejstarší
podnik
v Československé
republice.*

Veškeré druhy loutek
vyrábí

První česká továrna na loutky
Burger & Beutum, Žižkov.
Založeno 1873. Palackého tř. 17. Telefon 5277.
84-II.

Inzerát výrobce loutek v Adresáři hl. m. Prahy z roku 1910.

Loutkářský ceník

číslo 16.

Nejstarší odborný loutkářský závod a vlastní výroba v ČSR
Antonín Münzberg, Praha XI. - Žižkov
Chodská 14.

(Blíže Masarykova a Wilsonova nádraží.) Stanice el.
dráhy č. 1, 2, 7, 9, 21. „u Bulhara“.

Telefon 339-24. Založeno r. 1900.
Účet pošt. spořitelny 24.657.

Vyznamenán na Všeživnostenské výstavě roku 1924
zlatou medailí a čestným uznáním, brněnskými výstav-
ními trhy r. 1925 zlatou plaketou, mezinárodním Du-
najským veletrhem v Bratislavě 1928 zlatou medailí a
čest. diplomem, Lyonskými veletrhy (Francie) čestným
diplomem, Sletovou výstavou v Praze (1932) diplo-
mem, Živnostenskými trhy v Praze XI. 1934 stříbrnou
medailí a představenstvem výstavy v Zábřehu (SHS.)
čestným uznáním.

Antonín Münzberg - pražská výroba loutek, 30. léta 20. století. MMPH188639.

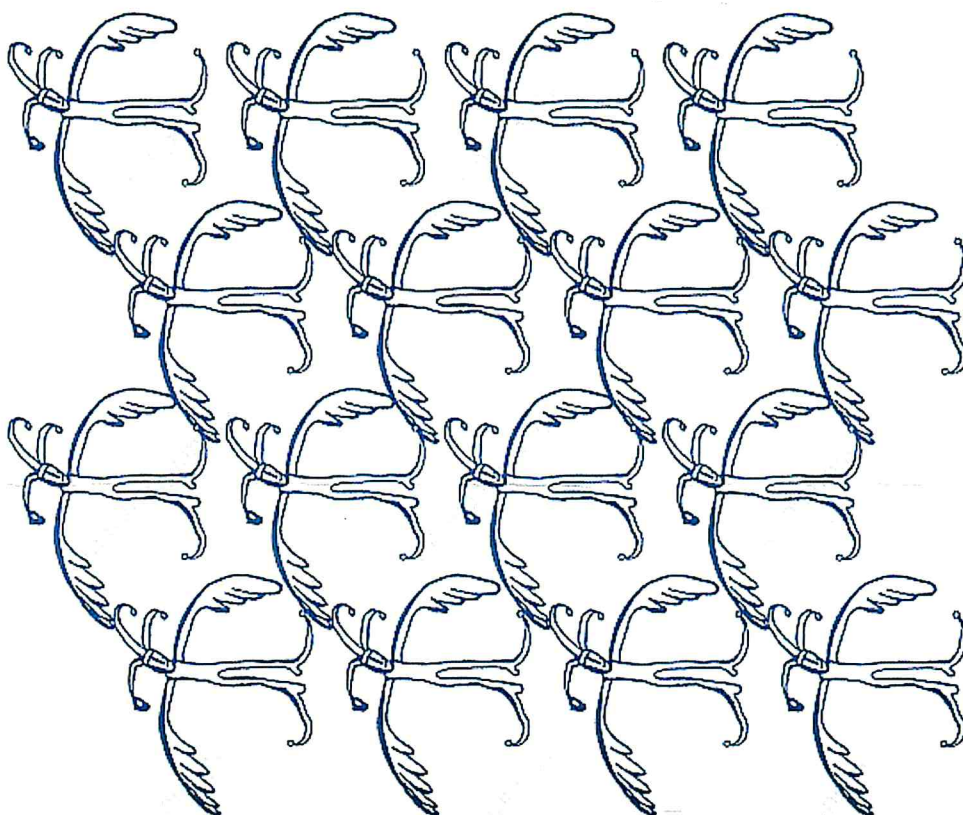
Barokní dřevěná loutka, 2. pol. 18. století. MMPH42656.

Plakát na Mezinárodní festival loutkových divadel, 1996. MMPH171607.

**České středisko UNIMA,
Divadelní ústav, Říše loutek
a Divadlo Minor**

**pořádají ve spolupráci s hlavním městem Prahou
přehlídku nejlepších amatérských a profesionálních
loutkových inscenací českých zemí**

Přelet nad loutkářským hnízdem

**Divadlo Minor, Senovážné nám. 28, Praha 1
31.10.-1.11. 1997**

Permanentky v ceně 250 Kč na všech 11 představení Přeletu si můžete objednat v pokladně Divadla Minor (tel. 02-24229675) do 24.10. a vyzvednout do 30.10. 1997. Vstupenky na jednotlivá představení (25 Kč a 40 Kč) k dostání též v pokladně Divadla Minor.

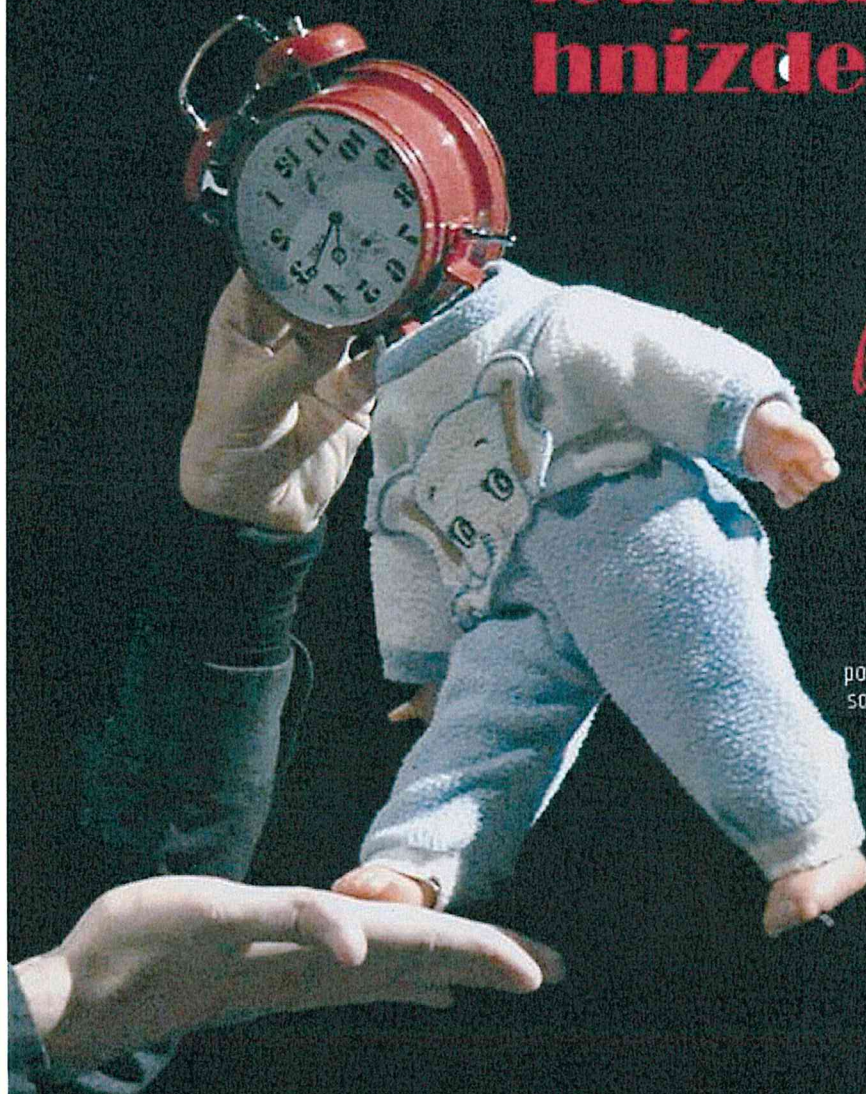
ČESKOSLOVENSKÁ OBCHODNÍ BANKA, A.S.

Hlavní pobočka Praha 1

Plakát na Přelet nad loutkářským hnízdem, 1997. MMPH170667.

**4.–6. 11.
2016
v Divadle
Minor**

26. přelet nad loutkářským hnízdem

Předprodej vstupenek
v pokladně divadla Minor
Vodickova 6, Praha 1
po-pá 10-13:30 a 14:30-20 hod.
so-ne a v době konání Přeletu
vždy hodinu před začátkem
prvního představení
tel: 222 231 351
e-mail: pokladna@minor.cz

Porada
Spolek pro vydávání
časopisu Loutkář
a České středisko UNIMA
ve spolupráci
s divadlem Minor a DAMU
za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR
a Hlavního města Prahy

www.prelet.cz

LOUTKÁŘ

minor

DAMU

MINISTERSTVO
KULTURY

Plakát na Přelet nad loutkářským hnízdem, 2016.

Pořádají:
Hlavní město Praha, Středočeský kraj,
Městská část Praha 8,
Společnost přátel Loutkového
divadla Jiskra v Praze 8 – Kobylisích,
Českomoravská rada Svazu klubů mládeže,
Skupina amatérských loutkářů,
Svazu českých divadelních ochotníků

Pod patronací
Ministerstva kultury České republiky

**Divadlo
Karla Hackera**
a
**loutkové divadlo
Jiskra**

vás srdečně zvou na

**41. FESTIVAL
PRAŽSKÝCH
A STŘEDOČESKÝCH
AMATÉRSKÝCH
LOUTKÁŘŮ**

Výběrová přehlídka souborů z Prahy
a Středočeského kraje na Loutkářskou
Chrudim 2016 se koná ve dnech

18.–20. března 2016

Divadlo Karla Hackera, Klapkova 26,
Praha 8 – Kobylisy
e-mail: info@divadlokch.cz
tel.: 284 681 103
www.divadlokch.cz

 Městská část
Praha 8

Leták na festival pražských a středočeských amatérských loutkářů, 2016.

Příloha č. 2 – mapa, do níž je zakresleno místo či oblast, kde se statek vyskytuje.

Celá Praha.

Příloha č. 3 - místopis amatérských loutkářských souborů v Praze podle Databáze českého amatérského divadla

(Tento přehled není vyčerpávajícím soupisem všech loutkářských souborů, které na území hlavního města v minulosti působily nebo působí. Databáze a informace o ní viz. <http://www.amaterskedivadlo.cz>. Databázi provozuje Národní informační a poradenské středisko pro kulturu - NIPOS).

Praha 1: LŠU Praha 1 - asi Josefská?, MJF (od 1974 do 197x)
Praha 2: Petruška, LD (od 1965 do 1965)
Praha 3: MŠ Praha 3, LS (od 1989 do 1989)
Praha 4: MŠ Praha 4, LS (od 1989 do 1989)
Praha 4: OKD Pha 4, kol. 56, LD (od 1964 do 196x)
Praha 5: Nazdárek, LD (od 1993)
Praha 6: ČSČK, LD (od 196x do 196x)
Praha 6: Loutky bez hranic (od 2005)
Praha 9: Mráz po zádech, LD, profesionální
Praha, hlavní město: 37. osmiletka, LD (od 196x do 196x)
Praha, hlavní město: Amatérský loutkový soubor medvěda Bäribala, LD (od 2011)
Praha, hlavní město: Čestná stráž Pražské posádky, LD (od 1955 do 195x)
Praha, hlavní město: ČSČK, LD (od 1962 do 1966)
Praha, hlavní město: DAMU, Športniki, LS (od 2011)
Praha, hlavní město: Divadlo Nablízko, LS (od 1998)
Praha, hlavní město: Hasiči ÚNV, LD (od 1952 do 1952)
Praha, hlavní město: Herold (od 1981 do 1981)
Praha, hlavní město: KALD DAMU / Lady, LD / Remasum / Divadlo Jednoho Edy - nezávislé profesionální divadlo (od 1987)
Praha, hlavní město: Klub vlasteneckých přátel dr. Paříka a Třebenicka, LD (od 1902 do 1909)
Praha, hlavní město: Knihovna a čítárna L. N. Tolstého (od 1908 do 191x)
Praha, hlavní město: Krab, LD - profesionální nezávislá skupina (od 1997)
Praha, hlavní město: Království loutek, LD (od 1935 do 193x)
Praha, hlavní město: Krepsko, LD (od 2004 do 2004)
Praha, hlavní město: Kvelb, LS - profesionální skupina (od 1997)
Praha, hlavní město: LD děti dětem (od 1939 do 1939)
Praha, hlavní město: LD Pražského povstání, vojenský soubor (od 1957)
Praha, hlavní město: Lukraj, DLS (od 2006)
Praha, hlavní město: Malý, František, LD (od 193x do 193x)
Praha, hlavní město: Mimotaurus, LS (od 2004)
Praha, hlavní město: Ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství (od 1952)
Praha, hlavní město: Modrá trojka, LD / Kukátko / Modrá scénka (od 1949 do 195x)
Praha, hlavní město: Mráz po zádech, LD (od 2000)
Praha, hlavní město: MŠ, LD (od 1960 do 196x)
Praha, hlavní město: OLDstars / Dětské studio OLDstars (od 1999)
Praha, hlavní město: Petržel, LD (od 2006)
Praha, hlavní město: Pražské papírny, LD (od 1962 do 1962)
Praha, hlavní město: Pražský Sokolíček, LD (od 2000)
Praha, hlavní město: Pražský sokolský kraj Tyršův (od 194x do 195x)
Praha, hlavní město: Pulda, Jaroslav (od 1908 do 190x)

Praha, hlavní město: PULS, LD (od 1939 do 194x)
Praha, hlavní město: Romaneto, LD, nezávislá profesionální skupina
Praha, hlavní město: SNB, LD (od 1949 do 194x)
Praha, hlavní město: Sokol Pražský, LD (od 1923)
Praha, hlavní město: Surrotek, vysokoškolský soubor (od 1989 do 1989)
Praha, hlavní město: Tate Iyumni, LD (od 1999)
Praha, hlavní město: TS Impuls (od 2006)
Praha, hlavní město: Vysokoškolský dramatický soubor (od 194x do 195x)
Praha, hlavní město: Zákřejs, Vladimír, LD (od 1913 do 192x)
Praha, hlavní město: Židovská loutková scéna, LD (od 1934 do 193x)
Praha-Běchovice: Sokol, LD (od 1927)
Praha-Bílá Hora: Sokol, LD (od 1930 do 193x)
Praha-Bohnice: DO zemědělských zaměstnanců (od 1931 do 193x)
Praha-Bohnice: LD v psychiatrické léčebně (od 199x)
Praha-Bohnice: Sokol, LD (od 1920 do 193x)
Praha-Braník: Oldavid (od 1986 do 1989)
Praha-Braník: Orel, LD (od 193x do 193x)
Praha-Braník: Sokol, LD (od 192x do 193x)
Praha-Braník: Tradiční loutkové divadlo Zvoneček, LD (od 1969)
Praha-Břevnov: Dělnické divadlo, LD (od 1910 do 192x)
Praha-Břevnov: Excelsior / MASAKR (od 1966 do 2000)
Praha-Břevnov: LŠU (od 1986 do 198x)
Praha-Břevnov: Občanská beseda, LD (od 1862 do 194x)
Praha-Břevnov: Orel, LD (od 1926)
Praha-Bubeneč: Brouček, LD (od 1946 do 197x)
Praha-Bubeneč: Finanční zaměstnanci, LD (od 1929 do 195x)
Praha-Bubeneč: Malá loutková scéna (od 193x do 193x)
Praha-Bubeneč: Orel, LD (od 193x do 193x)
Praha-Čakovice: Sokol, LD (od 1920 do 193x)
Praha-Čakovice: Stínové LD (od 1909 do 191x)
Praha-Čimice: MŠ Korycanská, LD (od 1990 do 199x)
Praha-Řáblice: SRPŠ, LD (od 1949 do 195x)
Praha-Dejvice: Bajkal, LD (od 1947 do 194x)
Praha-Dejvice: Brouček, LD (od 1970 do 1976)
Praha-Dejvice: ČSČK, LD (od 196x do 196x)
Praha-Dejvice: Koloběžka, LD (od 1972 do 198x)
Praha-Dejvice: Kroužek přátel loutkové divadla, LD v Lotyšské ulici (od 1946)
Praha-Dejvice: Sluníčko, LD (od 1952)
Praha-Dejvice: Sokol, LD (od 1924 do 195x)
Praha-Dejvice: SPGŠ, LD (od 197x do 197x)
Praha-Dejvice: ÚDA, LD (od 1949 do 194x)
Praha-Dolní Chabry: Loutková scéna (od 1915 do 194x)
Praha-Dolní Chabry: Sokol, Loutkové divadlo (od 1925 do 193x)
Praha-Dolní Počernice: Světlušky, LD (od 1998)
Praha-Dubeč: Sokol, LD (od 1923)
Praha-Dubeček: Osvětová beseda, LD (od 195x do 195x)
Praha-Hloubětín: Sokol, LD (od 1930 do 1930)
Praha-Hlubočepy: Sokol, LD (od 192x)
Praha-Hodkovičky: Sokol, LD (od 192x do 193x)
Praha-Holešovice, Bubny: Cililink, LS (od 1984 do 1984)
Praha-Holešovice, Bubny: Domovina, LD (od 192x)
Praha-Holešovice, Bubny: Klika, LD (od 1981)

Praha-Holešovice, Bubny: LŠU Praha 7 (od 1974 do 1974)
Praha-Holešovice, Bubny: MESPACE, LD (od 1958 do 196x)
Praha-Holešovice, Bubny: Oldavid (od 1986 do 1989)
Praha-Holešovice, Bubny: Sokol, LD (od 1918 do 194x)
Praha-Holešovice, Bubny: Ústav geodzie a kartografie, LD (od 1962 do 1962)
Praha-Horní Počernice: Sokol, LD (od 192x do 193x)
Praha-Hostivař: Frydolín, LD / Sokol (od 1996)
Praha-Hostivař: Sokol, LD (od 1928)
Praha-Hostivař: Vysmáto, LD, profesionální (od 2000)
Praha-Hostivař: ZUŠ, Trhanovské nám. / LŠU (od 198x)
Praha-Hradčany: Alšova činohra (od 1923 do 192x)
Praha-Hradčany: LD v Městském sirotčinci (od 1906 do 190x)
Praha-Hradčany: MESPACE, LD (od 1958 do 196x)
Praha-Hradčany: Orel, LD (od 1936 do 193x)
Praha-Chvaly: Sokol, LD (od 192x do 193x)
Praha-Jarov: Dělnická tělocvičná jednota, LD (od 192x do 193x)
Praha-Jarov: Sokol, LD
Praha-Jenerálka: DLS (od 1962 do 196x)
Praha-Jenerálka: Sokol, LD (od 193x do 194x)
Praha-Jinonice: Motorlet, LD (od 197x do 98x)
Praha-Jinonice: Sokol, DO, žáci, LD (od 1897 do 195x)
Praha-Jinonice: Sokol, LD (od 1927)
Praha-Karlín: Dětem pro radost, LD (od 1929 do 1929)
Praha-Karlín: DPM, LD (od 1950 do 197x)
Praha-Karlín: Mateřská škola Karlín I, LD (od 1884 do 188x)
Praha-Karlín: Sokol, LD (od 192x do 193x)
Praha-Karlín: Světýlko, LD Tesla Karlín (od 1962 do 198x)
Praha-Kbely: Církev československá a Junák, LD (od 1945 do 194x)
Praha-Kobylisy: Jiskra, LD, DLS / Národní jednota severočeská LD (od 1913)
Praha-Kobylisy: Sokol, LD (od 1930 do 193x)
Praha-Koloděje: Sokol, LD (od 1945 do 194x)
Praha-Koloděje: Veselý-Rožďalovský, LD (od 193x do 193x)
Praha-Košíře: OPM, LD (od 1926 do 193x)
Praha-Košíře: Sokol, LD (od 192x do 193x)
Praha-Košíře: Stálá maňásková scénka OOR, LD (od 1949 do 194x)
Praha-Košíře: Vavřinec, ZUŠ / LŠU Prahy 5 - Košíře, ZUŠ Prahy 5 (od 1991)
Praha-Košíře: ZUŠ Na Popelce, LD (od 1989 do 1989)
Praha-Krč: Mládí, LD (od 1954 do 195x)
Praha-Krč: Nová pražská scéna, LD (od 1944 do 194x)
Praha-Krč: Pedluke-Padluke, LD (od 1979 do 198x)
Praha-Krč: Sokol, LD (od 1920)
Praha-Krč: Sokol, LD (od 193x do 194x)
Praha-Krč: Zelená liška, LD (od 1952 do 1952)
Praha-Kyje: Sokol, LD (od 1925 do 193x)
Praha-Lahovice: Loutkářský soubor, LD (od 195x do 195x)
Praha-Letná: LD školní družiny ZDŠ Fr. Křížka (od 197x do 197x)
Praha-Letná: MESPACE, LD (od 1958 do 196x)
Praha-Letná: Národní loutkové divadlo (od 190x do 190x)
Praha-Letná: Sokol, LD (od 1930 do 195x)
Praha-Letňany: MŠ Rokycanská, LD (od 199x)
Praha-Lhotka: Salvatoriáni, LD (od 1939 do 193x)
Praha-Lhotka: Strakaté divadlo, LD (od 1975)

Praha-Lhotka: Tradiční loutkové divadlo Zvoneček, LD (od 1969)
 Praha-Libeň: Český svaz přátel loutkového divadla, LD (od 1915 do 193x)
 Praha-Libeň: Dělnická tělocvičná jednota, LD (od 1946 do 194x)
 Praha-Libeň: Dobrovolné sportovní organizace, LD (od 1957 do 1957)
 Praha-Libeň: LŠU Lindnerova (od 1989 do 1989)
 Praha-Libeň: Radovo LD (od 1902 do 190x)
 Praha-Libeň: SK Praga, LD (od 1939 do 1946)
 Praha-Libeň: Sokol, LD (od 1923 do 193x)
 Praha-Libeň: U Exnerů, LD (od 1914 do 191x)
 Praha-Libeň: Umělecká scéna Na Korábě, LD (od 1941 do 195x)
 Praha-Libeň: Vhlavědrát, LD (od 1994)
 Praha-Liboc: Církev československá, LD (od 1942)
 Praha-Liboc: KSČ, LD (od 1949)
 Praha-Libuš: Kašpárkovo Divadlo, LD (od 1980)
 Praha-Libuš: Sokol, LD (od 192x do 193x)
 Praha-Lochkov: Sokol, LD (od 1930)
 Praha-Lochkov: Za stolem, LD (od 1988 do 1988)
 Malá Strana: LŠU Praha 1 - asi Josefská?, MJF (od 1974 do 197x)
 Praha-Malá Strana: LŠU pro pracující Josefská (od 1970 do 198x)
 Praha-Malá Strana: Malostranská beseda, LD (od 1940 do 1949)
 Praha-Malá Strana: Sokol, LD (od 191x do 193x)
 Praha-Malešice: ZDŠ V úžlabině, LD (od 1965 do 1965)
 Praha-Maniny: Sokol, LD (od 192x)
 Praha-Michle: Bochníček, LD (od 1976 do 198x)
 Praha-Michle: JPT, LD (od 192x do 193x)
 Praha-Michle: Kolár, LD (od 1966 do 1966)
 Praha-Michle: Michelské loutkové divadlo (od 1962 do 1962)
 Praha-Michle: MŠ, LD (od 1925 do 192x)
 Praha-Michle: OKD Pha 4, kol. 56, LD (od 1964 do 196x)
 Praha-Michle: VOŠ herecká, LS (od 1994)
 Praha-Modřany: Sokol, LD (od 1929 do 193x)
 Praha-Modřany: SRPŠ NŠ, LD (od 1950 do 195x)
 Praha-Modřany: Svaz české mládeže, LD (od 1946 do 194x)
 Praha-Modřany: ZK Léčiva Modřany, LD (od 1953 do 195x)
 Praha-Motol: Sokol, LD (od 1937 do 195x)
 Praha-Nové Město: Alšova loutková činohra (od 192x do 192x)
 Praha-Nové Město: ATOM, LD (od 1947 do 194x)
 Praha-Nové Město: ČSD, LD (od 1948 do 194x)
 Praha-Nové Město: Divadlo oddechu, LD (od 1946 do 195x)
 Praha-Nové Město: Drak, LD (od 1918 do 192x)
 Praha-Nové Město: Gymnázium Křemencova, LD (od 1912 do 192x)
 Praha-Nové Město: Hauser, LD (od 1862 do 186x)
 Praha-Nové Město: Hejkadlo, LD (od 1973 do 197x)
 Praha-Nové Město: Kašpárkův domov, LD (od 1925 do 193x)
 Praha-Nové Město: LD RK Výzkumného ústavu pedagogického (od 1957)
 Praha-Nové Město: LD rodiny Mánesů (od 183x do 1843)
 Praha-Nové Město: LŠU Biskupská (od 197x)
 Praha-Nové Město: Mladá scéna, též LD (od 1945 do 194x)
 Praha-Nové Město: Sokol Pražský, LD (od 1923)
 Praha-Nové Město: Spolek pro pořádání ušlechtilých zábav pro ml., LD (od 1910 do 192x)
 Praha-Nové Město: Školské sestry de Notre Dame (od 1933 do 193x)
 Praha-Nové Město: Šváb, Jaroslav, LD (od 1943 do 194x)

Praha-Nové Město: Umělecká loutková scéna, LD (od 1918 do 191x)
 Praha-Nové Město: Ústav národního zdraví hl. m., LD (od 1974 do 197x)
 Praha-Nusle: ATOM, LD (od 1947 do 194x)
 Praha-Nusle: Dělnická tělocvičná jednota, LD (od 1928 do 193x)
 Praha-Nusle: Ignis / Teplická strojírna LD (od 1952 do 1952)
 Praha-Nusle: Jawa, LD (od 1945 do 197x)
 Praha-Nusle: Oldřich (od 1922 do 1927)
 Praha-Nusle: Orel, LD (od 193x do 193x)
 Praha-Nusle: Sokol, LD - ZK ROH n.p. Orbis (od 1921)
 Praha-Nusle: Výzdoba, LD (od 1953 do 1953)
 Praha-Pankrác: Dělnická tělocvičná jednota, LD (od 1937 do 193x)
 Praha-Pankrác: Hnízdo, LD (od 1976 do 198x)
 Praha-Pankrác: Jawa, LD (od 1945 do 197x)
 Praha-Pankrác: Mládí, LD (od 1954 do 195x)
 Praha-Pankrác: Sokol, LD (od 1920)
 Praha-Podolí: KSČ, LD (od 1949 do 194x)
 Praha-Podolí: Perníková chaloupka, Dělnická tělocvičná jednota, LD (od 1923 do 192x)
 Praha-Podolí: Sokol, LD (od 1919 do 193x)
 Praha-Podolí: Strakaté divadlo, LD (od 1975)
 Praha-Radlice: LŠU / R (od 1963 do 198x)
 Praha-Radlice: Sokol, LD (od 1915 do 193x)
 Praha-Radotín: Kašpárkovo divadélko, LD Sokola (od 1929 do 193x)
 Praha-Radotín: ZK Rudých letnic 1930, LS (od 1954 do 195x)
 Praha-Ruzyně: Sokol, LD (od 1921 do 193x)
 Praha-Řeporyje: Bubec, LD (od 200x)
 Praha-Satalice: Sokol, LD (od 1929 do 192x)
 Praha-Satalice: U nádraží, LD (od 1954 do 196x)
 Praha-Smíchov: Český svaz přátel loutkového divadla, LD / Národní jednota pošumavská LD (od 1904 do 1917)
 Praha-Smíchov: Dělnická tělocvičná jednota, LD (od 1931 do 194x)
 Praha-Smíchov: Dům J. A. Komenského Na Santošce, LD (od 1932 do 194x)
 Praha-Smíchov: Freundl, Karel, LD (od 193x do 196x)
 Praha-Smíchov: Kováček, LS (od 1956)
 Praha-Smíchov: Kovadlinka, LD DKK (od 1982 do 1982)
 Praha-Smíchov: Maňáskový soubor při ORO 16 / Tatra Křižík / Vagonka-Tatra, LD (od 1949 do 195x)
 Praha-Smíchov: Nazdárek, LD (od 1993)
 Praha-Smíchov: Pampelišek, LŠU / ZDŠ Kořenského (od 197x do 199x)
 Praha-Smíchov: SNB, LD (od 1949 do 194x)
 Praha-Smíchov: Sokol I / Sokol Smíchovský, LD (od 1920)
 Praha-Smíchov: Sokol II, LD (od 1921)
 Praha-Smíchov: Umělecká LS, Švédská ul. (od 1936 do 1936)
 Praha-Smíchov: ZUŠ Na Popelce, LD (od 1989 do 1989)
 Praha-Spořilov: Sokol, LD (od 1928 do 194x)
 Praha-Staré Město: ČSČK, reálka v Dušní, LD (od 1923 do 1920)
 Praha-Staré Město: Dívčí učitelství (od 193x do 193x)
 Praha-Staré Město: Kroužek maňáskářů ZV ROH Státní spořitelny, LD (od 195x do 195x)
 Praha-Staré Město: LD, ZK BARABA / ZK Stavoprojekt (od 195x)
 Praha-Staré Město: Modrá scénka, LD (od 1949 do 198x)
 Praha-Staré Město: Post Scriptum, též Kolobrnda, LD (od 1981)
 Praha-Staré Město: Purkyně, Sdružení výtvarníků, LD (od 1943 do 194x)
 Praha-Staré Město: Říše loutek, Dětské studio, DLS (od 2003)
 Praha-Staré Město: Sokol Staroměstský, LD (od 1920 do 193x)

Praha-Staré Město: Svaz československo sovět. přátelství, LD (od 1949 do 194x)
Praha-Staré Město: Unitarie, LD (od 1943 do 194x)
Praha-Staré Město: Všupáčci, LD (od 195x do 196x)
Praha-Strašnice: ObNV, LD (od 1949 do 194x)
Praha-Strašnice: Osvětová beseda, LD (od 1957 do 1957)
Praha-Strašnice: Škrhola, LD (od 1962 do 196x)
Praha-Střešovice: LD, ZK BARABA / ZK Stavoprojekt (od 195x)
Praha-Střešovice: Sokol, LD (od 1938 do 193x)
Praha-Suchdol: Alšova scéna (od 1945 do 195x)
Praha-Suchdol: DS učitelského sboru (od 1938 do 193x)
Praha-Suchdol: Loutková scéna (od 1947 do 194x)
Praha-Suchdol: Sokol, LD (od 192x)
Praha-Šeberov: Sokol, LD (od 1923 do 193x)
Praha-Uhřetěves: Sokol, LD (od 1924)
Praha-Újezd nad Lesy: Loutkové divadlo Jindřicha Příhody (od 1920 do 1930)
Praha-Újezd nad Lesy: Sokol, LD (od 1930)
Praha-Veleslavín: Loutkářský soubor ve Vokovicích (od 193x do 194x)
Praha-Veleslavín: LŠU (od 1988 do 198x)
Praha-Veleslavín: Lumír, Stolní společnost, LD (od 191x)
Praha-Velká Chuchle: Sokol, LD (od 1929 do 193x)
Praha-Vinohrady: ATOM, LD (od 1947 do 194x)
Praha-Vinohrady: Bubeníček, LD (od 1993)
Praha-Vinohrady: Cedníček, LD (od 197x do 197x)
Praha-Vinohrady: Dělnická tělocvičná jednota, LD (od 1946 do 194x)
Praha-Vinohrady: Divadélko naší ulice, LD (od 1946 do 194x)
Praha-Vinohrady: Gymnázium, Reálné, LD (od 1921 do 1921)
Praha-Vinohrady: LD na Král. Vinohradech (od 1909 do 199x)
Praha-Vinohrady: OB, LD (od 195x do 195x)
Praha-Vinohrady: OLDstars / Dětské studio OLDstars (od 1999)
Praha-Vinohrady: Orel, LD (od 193x do 1936)
Praha-Vinohrady: Osmiletá střední škola, DLS (od 195x do 195x)
Praha-Vinohrady: Papíráčci, LD (od 1945)
Praha-Vinohrady: Paraple / Blažejíček/ Divadlo na kahánku Říčany, LD (od 1972 do 198x)
Praha-Vinohrady: Ruka, ÚDPM JF, LD (od 1964 do 198x)
Praha-Vinohrady: Sokol, LD, Královské Vinohrady (od 1911)
Praha-Vinohrady: Státní zemědělské nakladatelství (od 1953)
Praha-Vinohrady: Strakaté divadlo, LD (od 1975)
Praha-Vinohrady: ÚDPMJF / ÚDDM, LD / DLS (od 1954 do 198x)
Praha-Vinohrady: Umělecká výchova, LD (od 1913 do 1954)
Praha-Vinohrady: ZDŠ, Rolnička, LD (od 1959 do 1959)
Praha-Vinohrady: ZK ROH nakladatelství Orbis (od 1950)
Praha-Vinoř: Opravný zemědělských strojů (od 196x do 1970)
Praha-Vinoř: Sokol, LD (od 192x do 1930)
Praha-Vokovice: Loutkářský soubor ve Vokovicích (od 193x do 194x)
Praha-Vokovice: Sokol, LD (od 1926)
Praha-Vršovice: Církev československá, LD (od 1945 do 194x)
Praha-Vršovice: Dělnické LD (od 1947 do 195x)
Praha-Vršovice: MŠ Vladivostocká, LD (od 1981)
Praha-Vršovice: OLDstars / Dětské studio OLDstars (od 1999)
Praha-Vršovice: Orel, LD (od 1919 do 194x)
Praha-Vršovice: Pimprle, LD (od 1962)
Praha-Vršovice: Sokol, LD (od 1921 do 194x)

Praha-Vysočany: ČKD, LD (od 1962 do 1962)
 Praha-Vysočany: Malá proletická scéna, LD (od 193x do 193x)
 Praha-Vysočany: Orel, LD (od 193x do 193x)
 Praha-Vysočany: Post Scriptum, též Kolobrná, LD (od 1981)
 Praha-Vysočany: Praha - Vysočany Loutková scéna "Na Balkáně" (od 1931)
 Praha-Vysočany: SK, LD (od 1943 do 194x)
 Praha-Vysočany: Sokol, LD (od 191x do 193x)
 Praha-Vysočany: ÚMŠ, LD (od 191x do 191x)
 Praha-Vyšehrad: Branald (od 1933 do 193x)
 Praha-Vyšehrad: Čs. strana lidová, LD MO (od 1931 do 1931)
 Praha-Vyšehrad: Sokol, LD (od 1924 do 193x)
 Praha-Záběhlice: Sokol, LD (od 1929 do 192x)
 Praha-Záběhlice: Standovo loutkové divadlo (od 1970 do 198x)
 Praha-Zadní Kopanina: Sokol, LD (od 192x do 192x)
 Praha-Zahradní Město: D 2.75, LD (od 1944 do 194x)
 Praha-Zbraslav: Loutkářský soubor Rolnička, ZKS (od 1983)
 Praha-Zbraslav: Sokol, LD / LS Domu osvěty (od 1940 do 196x)
 Praha-Zbraslav: Středoškolský soubor ZKS (od 2002)
 Praha-Zličín: ZŠ a MŠ Nedašovská, LD (od 2010)
 Praha-Zlíchov: Sokol, LD (od 1919 do 192x)
 Praha-Žižkov: ATOM, LD (od 1947 do 194x)
 Praha-Žižkov: Dělnická akademie, LD (od 1934 do 1934)
 Praha-Žižkov: Dělnická tělocvičná jednota, LD (od 1931 do 194x)
 Praha-Žižkov: Dětský div. a loutkářský soubor OKD 3 (od 1983 do 198x)
 Praha-Žižkov: Gymnázium, reálné, LD (od 191x do 192x)
 Praha-Žižkov: Loutkové divadlo čtyř (LD4) (od 1939 do 194x)
 Praha-Žižkov: LŠU Štítného (od 1963 do 198x)
 Praha-Žižkov: Městské a oblastní LD (od 1948 do 194x)
 Praha-Žižkov: Místní osvětová komise, LD (od 1940 do 1944)
 Praha-Žižkov: ODPM Kapslovna, LD (od 196x do 196x)
 Praha-Žižkov: Orel, LD (od 1937 do 193x)
 Praha-Žižkov: Sokol, LD (od 1905 do 195x)
 Praha-Žižkov: Státní ústřední škola bytového průmyslu, LD (od 193x)

Příloha č. 4 - svobodný, předem daný a poučený souhlas nositelů statku se zápisem

Seznam subjektů, které předložily Svobodný, předem daný a informovaný souhlas k zápisu do Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky navrhovaného statku „České loutkářství“ a jako majitelé práv poskytnutých materiálů souhlas se zveřejněním textových, obrazových a audiovizuálních dokumentů, použitých v nominaci k zápisu.

Poř. č. Název/jméno Korespondenční adresa

1. Naivní divadlo Liberec Moskevská 32/18, 460 31 Liberec
2. Divadlo loutek Ostrava Pivovarská 3164/15, 728 32 Ostrava-Moravská Ostrava
3. Divadlo Kladno, s. r. o. Divadlo Lampion, Divadelní 1702, 272 01 Kladno
4. Divadlo Spejbla a Hurvínka Dejvická 38, 160 00 Praha 6
5. Buchty a loutky, z. s. Myslbečova 9, 169 00 Praha 6
6. Národní divadlo marionet Žatecká 1, 110 00 Praha 1
7. Divadelní společnost KEJKLÍŘ Chopinova 2, 120 00 Praha 2
8. Divadlo Puzzle, s. r. o. Šikmá 4, 130 00 Praha 3

9. Umělecká scéna Říše loutek Žatecká 98/1, 110 00 Praha-Staré Město
10. Loutky v nemocnici, zapsaný spolek Klírova 4, 148 00 Praha 4
11. DAMM – Div. asociace Marty Míkové Klírova 4, 148 00 Praha 4
12. Divadlo matky Vackové Slovinská 4, 101 00 Praha 10
13. Čmukaři, zapsaný spolek Jiráskova 121, 511 01 Turnov
14. Petrpraslíkovo divadlo Petr Pištěk, Jurije Gagarina 2046, 288 03 Nymburk
15. Loutkářský spolek Kacafírek Chrudim Na Šancích 1180, 537 05 Chrudim
16. Kašpárkova říše Olomouc Hynaisova ul 11, 779 00 Olomouc
17. Céčko Svitavy Fabrika Svitavy, Wolkerova alej 92/18, 568 02 Svitavy
18. Loutkové divadlo V Boudě Plzeň Macháčkova 28, 318 00 Plzeň
19. Tradiční loutk. div. Zvoneček, o. p. s. Vavřenova 1107, 142 00 Praha 4 – Braník
20. Tatrmani, z. s. Sudoměřice u Bechyně 30, 391 72
21. Spolek třeboňského loutk. divadla Březanova 6/I, 379 01 Třeboň
22. Loutkové divadlo Maminy, z. s. Na Zavadilce 443, 551 01 Jaroměř
23. Divadelní soubor Rarášci Bratříkovice 66, 747 52 Hlavnice
24. Říše loutek Kroměříž, z. s. Pod Barbořinou 3234/28, 767 01 Kroměříž
25. Loutkové divadlo DDM Kamarád Tyršova 916, 330 11 Třemošná
26. Loutkové divadlo Samuel Havlíčkova 42, 364 61 Teplá
27. Bažantova loutk. družina Poniklá Poniklá 223, 512 42 Poniklá
28. Loutkářský spolek „Před branou“ V Hradbách 2311, 269 01 Rakovník
29. LS Popelka a DS Rarášci Komenského 1037, 512 51 Lomnice n. Popelkou
30. ZUŠ F. A. Šporka Na Obci 142, 551 01 Jaroměř
31. Loutkové divadlo v Sušici T. G. Masaryka 120, 342 01 Sušice
32. LD Srdíčko, z. s. Litomyšlská 72, Vysoké Mýto
33. Loutkové divadlo Sokol V. Popovice Šárka Krutská, Tužebníková 359, 140 00 Praha 4
34. TJ Sokol Pražský Žitná 42, 120 00 Praha 2
35. Spojáček Liberec Malá 540, 463 12 Liberec 25
36. Zbraslavská kult. spol. LS Rolnička U Malé řeky, 156 00 Praha-Zbraslav
37. Loutkové divadlo Smiřice Tomáš Zemek, Husova 591, 503 03 Smiřice
38. Dřevěné divadlo Jan Hrubec, Monseova 447, 592 31 Nové Město n. M.
39. Divadlo eMillion Ústí 83, 588 42 Větrný Jeníkov
40. Rodinné divadlo Aleš Vymětal, Ke Zvonici 7, 143 00 Praha 12
41. Téměř divadelní společnost Viktor Pirošuk, Krčínova 18, 370 11 České Budějovice
42. Pohádky z tašky Jar. Holasová, Provodov 50, 549 08 Provodov-Šonov
43. Loutková scéna Radost Mírová 831, 386 01 Strakonice
44. TJ Sokol Pražský Žitná 42, 120 00 Praha 2
45. Divadlo ToTeMM Tomáš Machek, Sklené nad Oslavou 46, 591 01
46. Rarášci Lomnice nad Popelkou Jana Šimůnková, Palackého 636, 512 51 Lomnice n. P.
47. Loutkářský soubor Srdíčko Jičín Kulturní zařízení města Jičín, Husova 206, 506 01 Jičín
48. Divadýlko Na Schodech nám. T. Bati 701, Sezimovo Ústí
49. Sdružení pro podporu tradic východočeského loutkářství, o.s. Rokitanského 71, Hr. Králové